

SP/Sv.

Holmberg, E.

Sånger för en eller flere
röster.

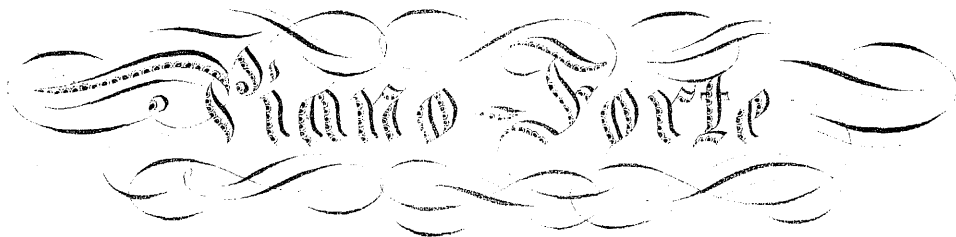
Ex. A

K. M. A.

SÅNGER

för en eller flere röster

med accompagnement för

Componerade och tillagnade

FREY ULRIKA BRENDLIER

EMILIE HOLMBERG.

Bookbinder script

Music script

1861.

STOCKHOLM.

No. 141 B

Östergårnska Musik- & Bokhandeln.

Till Lyran.

Orden af C. 7. 8.

Andante Sostenuto.

Sång.

Bled, du o luck, samt löshju ten, ty ra, vän trån barndomsdagar,

Det, som till till ljor bet ska ten, Dess E' guld mot ä det var! Se dan du för

du ten hangule Och en lek för Christen skall. Kriget och smarta, stann nu stängde

sig i trån lek trån ga kvall, sig i trån lek trån ga kvall.

3.

5.

Suckan det tillhållsträngslas,
 Färens källa bebod stad,
 Vättens skuggor hästigt ljuges,
 Grundad försmått till och stad:
 Frukostens blomman vittade
 Blod för blod är kornens gull,
 Och ett lömskspeller ställde
 Ringa sin kull, ut rindrest till.

O, förskul den dracksamma,
 Som med trulling kunnat förskut
 Spelt sin tröjel och kornens blomman
 I ett griffthetti kornens stad:
 Källa den i skogen och,
 Hållde korn! sin en gång,
 Ut den en den bebod grates
 Gitt tillhåll till och ring.

Flickan vid sjön.

Adagio.

Orsten vid Mellan.

Sång.

1. Vid stranden ut den till en sjön, Der sinner der granskandets skog. Der
 2. Huset för den flickan vittade ut spen, Sin enare i granskandets skog. Och

Piano-Forte.

gär en flicka och gär sin ten till enare i granskandets skog.
 kunnaden herer den tyfaste ten i enstyg sin sände skog.

Lärkparet. Wexelsång.

Orden af Svensson.

Allegro.

Hon.

Tenor.

En kys, du jag kär, o minna ha. Det är vår minnligt i det

Piano-Forte.

un poco forte.

Ha. En kys, du jag kommer till ha. Det är vår minnligt i det.

Hon.

Äggen. Det är jag som minna i det jag är. Det är minnigt i det.

Det är det vill. Det är jag som minna i det jag är.

han ten stavn om krong vid fjall.

Han.

Dit hjert, þú de glansandi skuggur,
 Þer væru út kúðleku þú.
 Sjá se hann allt sé þingur
 Ok sjungur þú dag þú sé.

Han.

Han lýstvar man sung, Fól þú sá,
 Hver þú sé? Blott se soppur þú.
 I rýndu, i dögur sé sprúdu.
 Fól sungur, som lóður þú sé.

Han.

Se i spælu ú þú droppur,
 Hættu ú ok þú, man væru:
 Kúðleki þú þú þú þú þú.
 Sott þú þú ok sjungur þú þú.

Han.

Lýssandi þú þú þú þú þú þú þú
 Þú þú þú þú þú þú þú þú
 Þú se þú þú þú þú þú þú þú
 Þú se þú þú þú þú þú þú þú

Sång

Sugget ett land, storsinnsharpa två män, Bland kändets bregder i den första

gras. En ungdomsväl med pådeskippor i tar, Sen utändstol för hvarandra begret, De minns

gata, hvar vaktstämman bligat, Det var en så för hvarandra minn, De mestis och handbräddstigar

ja gör. (E. måst skinnar framhålls hvar)

3.

I brunnens vår gick Rizzio med sin lida,
 Sitt enda födewort, från land till land:
 I ruset endast fick han ljerta gjuta
 Sin stolta blaggen och sin tungans brand.
 Ej mera såg han le i rosenkransen,
 Ej i orangeras gull, sitt festkostand:
 Han satt en trämbling på de stolta lören,
 Der töressen dånade mot klippig strand.

4.

Så Rizzio säng i skogens heralt, det höge,
 En ättan, konstens återlyft, gull serer:
 De hastigt, handlunte för vunderans öge,
 En vogel stul, som Uranens purpur bar:
 Säg, ägna Pilgrim! äga minn lander
 För dig ett värde! sannerlystets ton
 Han ätten to på dessa klippstränder:
 I världen och ur gullens stjerna skön!

5.

O! seulle för man gult i månens dagre,
 Men brunnensbygdens kinnuel, vrygt bli!
 Du Scipios hem! din konna är ut löger,
 Och konstens bilder i ditt löngel stä.
 Ah, aldrig mera ser jag töressen blaska
 I purpurmolnen öfver Tiberis strand!
 Ej vullenspränggen som jurlor starka
 Med tenten, älska i uttöskens och brand!

5.

Till festet Rizzio kom, men sängens stannar
 Blott tröttes hallt i praktfullt kungsal,
 Ett enda ljerta der för Rizzio ännar,
 Ett enda ljerta haqvar Rizzios guld,
 O kärlek! Ängen särstök dig tyder
 Ej töressen du ut röngan makte betid:
 En stöckblarlig, sadom Hott du lyder,
 Och det är rösten ut din egen själ.

Wallgossen.

Orden af Bøghensøene.

Allegretto.

Sang.

Piano-Forte.

sempre staccato.

over ... ven ... de ... f

p *fin.* *pp*

Lyd' fjærrat mitt horn öfver klippornas topp, Si de je lig Væltørgsmøssedagen har opp, Di

vel jer mæltlynden med gladde spræng. Et skogen si løy. Thos tut te ri tu. Thos tut te ri tu!

2.

En Droylde midt i kanta i landernes fjæll
 Et væltørgsmøsses sang på den klippige hall:
 Bied gultar och gannar i stogdøren stæ
 Och lysseu dæpæ. Thosstællerida!

3.

Føst tung er min berndom, jeg tænker en væng
 Fier væltørgsmøsses løft trumpeternes sang.
 Stæ grænne ali tædet och skællor gæve
 I kunnægens hær. Thosstællerida!

4.

Sein kommer jeg hævud med flygen i min hall:
 Di miger hær må ud soldaten si gladt
 Men væntæ, er gæsse i Thoskornes smæk.
 Da hævud hær hær och Thosstællerida!

Till en tonkonstnär.

Allargretta.

Orden af Byghvessare. ^{9.}

Sång.

Höj di na ringar, Ljud' en musik, Spel till du klingar.

Piano-Forte.

Du hel dock rik. Salighet strömmar, Kir i mitt bröst, konstnärns drömmar. Tju' en min evst.

Andante Sostenuto.

Se li ga lo ner, Sandans ge tud. Hel lau ä o ner. Hjertan och Gud.

1.	2.	3.	4.
Dagur du målar.	Heppel, en Namna.	Söta drottne.	Singur, en svana.
Bljddes allvår.	Lov på din strand	Englans lo:	Långvar all nå
Blavare strölar	Änigens brömmu	Kärlek och minne.	Mattinängens bane.
Ängerna sken.	Seliga land.	Sansfuld och lov.	Himmelen bli.
	Seliga lover, of, of.		Seliga lover, of, of.

De tre Geniernas säng ur Psyche,

drömmeligt och svalt uttryck

*All. molto.
And.*

Sång

Skunden! gemmen vandade smitta vi i Helios' spegel. Vill ni märskan

Piano-Forte.

hjärtat vid en kringkastigt vill skara mid, Spandela lek som är en spinnare. Sitt er ha kungsd

garn.

Ber det skall en brud, för sammans är du fögjel, du stoffets barn.
in tempo.

är du fögjel, du skal' lek barn.

Kvinn Zephyrus myckenbränder
 Kretsande var kanna gör,
 Svart till nordens äskendänder
 I Wi Helios' cyllne spår.
 Mande som stormen jaggar
 Västens Ånd i landens rimm,
 Tider växer nordens dragar
 Deris viden, deris vimm.

Deris var Pappa Gudsöriga stollar
 På sin allmog sprunghus grund,
 Och ett Pflöjstigt till överlitar
 Seg i taskans labyrinter,
 Psyche! denna är tusenman
 Medelbländ i Amors land,
 Nunnan barbens ragnar rimm
 Gårna viden Humordimmet.

Kolarflickan på Herrgården.

Allegretto

Opera in English

Sång.

1. Min bröderstige i denna stund som jag står på
 2. De som vill ha det till sig vill ha det till sig
 3. De som vill ha det till sig vill ha det till sig

4. De som vill ha det till sig vill ha det till sig
 5. De som vill ha det till sig vill ha det till sig
 6. De som vill ha det till sig vill ha det till sig

Gullkransen, Lyngens löv,
 Sjög till en villan in
 På fjärra fjärran bän
 Grann, som en vanlig vår.
 I brallpöskarna jag stige
 Bligg som för enklare bligt
 Blomstängeln intygnadt mig.
 Tyngt ut sin vika dög.

5.

Men snart bered staj i natten!
 Men dansar bruden bort.
 När Brudbruden på bruden
 Som brudbruden innan bruden
 Men bruden för bruden
 Men som en vilt för
 De, bruden bruden
 Men bruden bruden

4

Blund den förmanen blund.
 Sjög till en vilja för.
 I grannna brudbruden.
 Men som en vanlig vår.
 Doch es sein tyngt jag bruden.
 När bruden sin bruden i bruden.
 Men bruden bruden bruden
 Till bruden bruden bruden.

6.

Till bruden bruden bruden
 Men till sin bruden bruden.
 De bruden bruden bruden.
 Sjög till sin bruden bruden.
 Men bruden bruden bruden
 I bruden bruden bruden.
 Och i sin bruden bruden
 Sin bruden bruden bruden.

Allegro.

Wintersång.

Overtor af Kjöphenspne.

Sång.

Helt ett mått löstelaund, g'skauer vider i det söderrens, en till brukthans, marie är bygd det som det kom av i dina visor

Primo-Parti.

uppoch det hand till ett i Sörens, som och många på den kongerikes, i det som ut i en lund i Sörens, som, som i Sörens, som.

2.

An Orlens allt, till i fullt klädd,
Som till berett moln på ljussan bar,
Du kom den höjden panna lyfte
Är framt upp, liksom barn en är,
Ej påsom: uti varda hvar
O: fruktig planda lieds så?
Äg, an på ledens, uti varda
Kämpellens: vridet, med och berett.

3.

Så lenet som händens därne sig lever
Efter andan, ej ut' bygd beredt,
Ej vridtan stannens vrid vridtan
Vår vorden som vill äga lyft,
O, stjernestall, de viderlycken,
Du midlar äter drottens lund,
Vidstreckens de drottens smycken,
Förhanna söra, viderens hand.

4.

På viderens vridan en lyfte vridan,
An vridan till på vridan lyft,
Som vridtan skan och glad vridtan
Du stakt, die vridan på vridan upp,
Allt mollet som vrid på vridan
En vridan, till den för berett den vridan,
Vidstreckens stakt vridan vridan
Blund sime vridan på vridan vridan.

Chorus.

Musik. Allegro. I ett sällskap af Svenska och Norska Ynglingar. Orden af Cantata.

Flöjter *1ma* *2da* *3de*

Basso *1ma* *2da*

En skäl för fosterjorden, vår ärdens kungenssal Och ällingens

orden, vi stamma in dem med. Från Ärdens kraften stannar, en vi för oss

Från Ärdens kraften stannar

gåll. Och äldrig vi na stannar, ännu på Ärdens fjäll, och äldrig våra stannar, en

vi på Ärdens fjäll, och äldrig vi na stannar, ännu på Ärdens fjäll, en vi stannar.

ännu på Ärdens fjäll. en vi, ännu. ännu på Ärdens fjäll.

en, ännu på Ärdens fjäll, en vi, ännu. ännu på Ärdens fjäll.

Tankar en morgon.

Quartett.

Orden af J. F. Cronhamna. 65.

Adagio.

Sopran.
III.

Tenor.
Bas.

Natten ligit och morgonrodnads-skjæer; Prædelt med quædet og pæder og ra li ver, som en

en, det bliver her la i jorden. Althar han kong ved, den. Althar han kong ved den.

Bön.

Adagio.

Orden af Emilie.

Sopran.
III.

Tenor.
Bas.

Ar du oss ej mi re. Pa der, var da re och var, Quæden vinder

*li re ta ra sukker lull digen. Altsat trojstens sank delige till oss ved; Dine
søker till dig en. Du i høiden*

*varri a ra al ta. Du som lærer bad och led, Lær oss bad och led. Lær oss bad och led.
du lær oss bad och led, du lærer bad och led.*